

ת"פ 32746/11/18 - מדינת ישראל נגד קרן בת יוסף סמנה אלמליח

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ב סיוון תשפ"א
02 יוני 2021

ת"פ 32746-11-18 מדינת ישראל נ' סמנה אלמליח
תיק חיצוני: 376743/2018

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	קרן בת יוסף סמנה אלמליח
הנאשמת	

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשמת שלפני נותנת את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") - 5 עבירות;
- ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 415 סיפא ביחד עם סעיף 25 בחוק העונשין - 2 עבירות;
- שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 420 בנסיבות סעיף 418 סיפא בחוק העונשין - 4 עבירות;
- התחזות כאדם אחר, לפי סעיף 441 בחוק העונשין - 3 עבירות;
- עבירה של זיוף בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 418 סיפא בחוק העונשין - עבירה אחת.

האישום הראשון עניינו חבירה למעורבים נוספים, לשם קבלת הלוואה במרמה מבנק יהב, סניף ירושלים, תוך שימוש במסמכים מזויפים והתחזות לאדם אחר. הנאשמת, יחד עם מעורבים נוספים, ניסתה לקבל במרמה הלוואה בסך 100,000 ₪, קיבלה במרמה זכות להלוואה בסך של 80,000 ₪ ומשכה מתוכה סך של 6,000 ₪.

האישום השני עניינו פתיחת חשבון במרמה בבנק הפועלים, סניף ראש העין, ניסיון לקבל במרמה הלוואה בסך 120,000 ₪, קבלה במרמה של הלוואה בסך של 100,000 ₪, תוך שימוש במסמכים מזויפים והתחזות כאדם אחר.

עמוד 1

האישום השלישי עניינו פתיחת חשבון במרמה בבנק הפועלים, סניף לוד, וקבלת הלוואה בסך 100,000 ₪ במרמה, מתוכם משכה סך של כ-98,500 ₪, תוך שימוש במסמכים מזויפים.

האישום הרביעי עניינו רכישת רכב מסוג קיה פיקנטו, אשר שווי הוא 67,717 ₪, מחברת "אלבר" זאת בדרך של נטילת מימון מחברת "אלבר קרדיט", תוך שימוש במסמכים מזויפים.

האישום החמישי עניינו קבלת סך של 15,000 ₪ במרמה מבנק מזרחי טפחות סניף יבנה, מחשבונה של הדס וקנין, תוך שימוש בתעודת זהות מזויפת והתחזות לבעלת החשבון.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון (ת/1), במסגרתו הורשעה הנאשמת, על פי הודאתה, בעובדות ובעבירות שבכתב האישום המתוקן.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית, למעט רכיב העיצום הכספי - הוסכם בין הצדדים כי על הנאשמת יוטל קנס בסך 5,000 ₪, וכן, פיצוי בסך 15,000 ₪, שניהם ישולמו ב-50 שיעורים רצופים ושווים.

הנאשמת הופנתה להערכת שירות המבחן למבוגרים, ובנוסף, הופנתה לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

לאחר קבלת חוות הדעת מגורמי ההערכה, טענו הצדדים במשותף - להטיל על הנאשמת מאסר בפועל למשך 9 חודשים, לריצוי בדרך של עבודות שירות.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה לענין העונש ראיות כדלקמן:

- ר.פ (ת/2) - לחובת הנאשמת הרשעה משנת 2008 בגין ריבוי עבירות פריצה וגניבה, וכן, הרשעה משנת 2004 בגין היעדרות משירות צבאי שלא ברשות;
- גזר דין ת"פ 9190-09-18 לענין שני המעורבים הנוספים (ת/3) - במסגרת הסדר שנקשר בין הצדדים, הושתו על הנאשם 1 מאסר בפועל למשך 24 חודשים; מאסר על תנאי; קנס בסך 5,000 ₪; פיצוי בסך 50,000 ₪. על הנאשם 2 - הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה, כך שירצה, בסופו של דבר, מאסר בפועל בן 24 חודשים; מאסר על תנאי; קנס בסך 5,000 ₪; פיצוי בסך 50,000 ₪.

ההגנה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

- חוות דעת קרימינולוגית (נ/1);
- סיכום ביקור, משנת 2015, במרכז בריאות הנפש אשדוד (נ/2) - הנאשמת אובחנה כסובלת מבעיות הסתגלות והפרעת אישיות גבולית, אך מאורגנת בחשיבתה והתנהגותה; אפקט אופטימי; ללא תכנים פסיכויים; ללא מחשבות אובדניות; ללא כוונה לפגוע בזולת.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינה של הנאשמת, נערכו שני תסקירים.

שירות המבחן למבוגרים פירט את נסיבותיה האישיות של הנאשמת, כבת 35, גרושה, מתגוררת עם אמה באשדוד, בעלת 12 שנות לימוד.

הנאשמת הציגה, בפני שירות המבחן למבוגרים, אישורים המעידים על בעיות הסתגלות; הפרעת אישיות גבולית; חרדות; וקלסטרופוביה.

הנאשמת בת להורים גרושים; הוצאה מביתה בילדותה על רקע מצב בריאותי של האם ומצב כלכלי קשה ושהתה בפנימיה; התגייסה לצבא אך לא השלימה שירות צבאי מלא, אלא שוחררה על רקע אי התאמה.

בשנים האחרונות, הועסקה במפעל באשדוד כעובדת מטבח.

מעיון במרשם הפלילי עולה, כי הנאשמת הורשעה בשנת 2004 בעבירה של היעדרות משירות שלא ברשות. כן הורשעה בשנת 2008 בגין עבירות של פריצה לרכב וגניבה.

ביחס לעבירות דנן, התרשם שירות המבחן, כי הנאשמת הבינה שמעשיה הינם פסולים ומהווים עבירה פלילית, אך התקשתה לשים גבול להתנהגותה, בין היתר, בשל סכומי הכסף שקיבלה.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשמת מתחרטת על מעשיה.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשמת בעלת גבולות פנימיים רופפים ובעלת קושי בהפעלת שיקול דעת בעת מצוקה ולחץ

נפשיים.

שירות המבחן העריך, כי קיימת רמת סיכון בינונית להתנהגות עבריינית, והמליץ על שילובה של הנאשמת בטיפול ייעודי לצורך הפחתת הסיכון.

לאחר השתלבות הנאשמת בהליך טיפולי, הוגש תסקיר משלים.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשמת נתרמת מההליך הטיפולי ומשתפת פעולה.

בעת עריכת התסקיר, היתה הנאשמת הרה וצפויה ללדת.

שירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית - עבודות שירות וצו מבחן למשך שנה, על מנת לאפשר המשך השתלבותה בהליך טיפולי.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס

הנאשמת נמצאה מתאימה לריצוי עונשה בדרך של עבודות שירות.

חוות דעת קרימינולוגית קלינית

הנאשמת פנתה באופן עצמאי לקבלת חוות דעת קרימינולוגית קלינית.

המאבחנת התרשמה, כי הנאשמת אינה מנהלת אורח חיים עברייני, ועברה העבירות על רקע מצוקה נפשית שלא טופלה כראוי.

לדידה של המאבחנת, עונש מאסר בפועל עלול לדרדר את מצבה של הנאשמת, והמליצה על מסגרת טיפולית, אשר לדבריה, עשויה להיטיב עם הנאשמת, למנוע הישנות של ביצוע עבירות ולהפחית את מסוכנותה כלפי הציבור.

טענות הצדדים

עמוד 4

התביעה טענה, כי העבירות אותן עברה הנאשמת, פגעו פגיעה חמורה ומשמעותית בערכים המוגנים של זכות הקניין; חופש הפעולה; הסדר החברתי; והליכי מסחר תקינים.

התביעה עתרה למתחם עונש הנא בין 16 ועד 36 חודשי מאסר בפועל.

התביעה עמדה על נסיבות העבירות, אשר בוצעו בצוותא עם אחרים, תוך הונאה של מספר בנקים וגורמים נוספים; התכנון המוקדם; חלקה של הנאשמת; הנזק שנגרם; המניע הכלכלי לעבור העבירות; ויכולתה של הנאשמת להבין את הפסול במעשיה.

התביעה סברה, כי העונש הראוי שיוטל על הנאשמת, צריך להיות דומה לעונש שהוטל על המעורבים הנוספים.

עם זאת, בנסיבותיה המיוחדות של הנאשמת, הסכימה התביעה לסטות לקולה ממתחם הענישה, ולהסתפק בהשתתפות עונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

כן ביקשה המאשימה להטיל על הנאשמת מאסר על תנאי; להעמידה בצו מבחן למשך שנה; ולהטיל העיצומים הכספיים, כפי שסוכמו בין הצדדים.

ההגנה טענה, כי הנאשמת הודתה בהזדמנות הראשונה, עוד בחקירתה במשטרה, והביעה חרטה על מעשיה.

ההגנה טענה, כי חלקה של הנאשמת היה קטן מחלקם של המעורבים הנוספים.

לטענת ההגנה, הנאשמת היא זו שהועמדה בחזית והגיעה לפגישות הפרונטליות השונות בבנקים והגורמים הנוספים, דבר המעיד על היותה בתחתית המדרג העברייני בחבורה.

לטענת ההגנה, הרשעותיה הקודמות של הנאשמת ישנות ואינן רלבנטיות.

ההגנה ביקשה לייחס משקל למצבה הנפשי של הנאשמת; להליך השיקום שהחלה בשירות המבחן למבוגרים; ולהריונה המתקדם.

לטענת ההגנה, מתחם הענישה אליו עותרת המאשימה, אינו ראוי בנסיבות דנן, אך באשר לשאלת העונש - עתרה אף ההגנה להשית על הנאשמת 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד ההסכמות בנוגע לרכיב הכספי.

בדבריה האחרון של הנאשמת מסרה, כי היא מתחרטת על מעשיה ונוטלת אחריות על כך.

כן, הוסיפה, כי בחלוף הזמן, היא הקימה משפחה וכעת בהריון. הנאשמת ביקשה לאפשר לה להמשיך ההליך הטיפולי בשירות המבחן למבוגרים.

דין והכרעה

העבירות שעברה הנאשמת - אינן קלות.

המדובר בעבירות, שנעברו בתחום לאחר חבירה יחדיו למעורבים נוספים ותכנון מדוקדק מראש, תוך הסתייעות במסמכים מזויפים, בהיקף גדול ובחזרתיות.

מעבר לפגיעה הקניינית בבנקים השונים, שנמשכו מהם כספים ובחברת אלבר, שנלקחו מהם כספים ורכב, על סמך מצג שווא - הרי במעשים מסוג זה, יש כדי לפגוע במרקם השוטף של הפעילות הכלכלית והפיננסית במשק. פעילות כלכלית ופיננסית מבוססת, בשגרה, על הצגת מסמכים שונים ועל אמון במסמכים המוצגים. בשל מעשים מסוג זה - נדרשים בנקים ומוסדות פיננסיים להשקיע תעצומות בבדיקת האותנטיות של המסמכים וכן לייקר השירותים הפיננסיים, על מנת לצמצם סיכונים. עלויות אלה, מגולגלות, בסופו של דבר, על הציבור הנזקק לאותם שירותים.

ברם, בית המשפט ער לכך שמדובר בנאשמת שמרבית חייה, סבלה ממצוקות שונות, בעיקר בתחום הנפשי.

הנאשמת החלה את חייה מנקודת מוצא שאינה קלה, בהיעדר סביבה תומכת.

הנאשמת חוותה מצוקות רבות במשפחתה הגרעינית ונדמה, כי חייה היו רצופים קשיים ומכשולים.

נסיבות חייה הכמעט טראגיות, פורטו בהרחבה בחוות הדעת של גורמי ההערכה בענינה, ולא יפורטו במסגרת גזר הדין, מפאת צנעת הפרט.

מתסקיר שירות המבחן למבוגרים עולה, כי הנאשמת שיתפה פעולה באופן מלא בהליך הטיפולי, נתרמת ממנו, ועושה כל מאמץ על מנת להשתקם.

הנאשמת אף הביעה רצונה להמשיך במסגרת הטיפולית בשירות המבחן.

הנאשמת הודתה בכל המיוחס לה עוד בחקירתה במשטרה, ובטרם נועצה בעורך דין, ובכך יש ללמד, כי נטלה אחריות על מעשיה ומצרה עליהם.

עברה הפלילי של הנאשמת ישן, ואין אינדיקציה להסתבכויות נוספות מאז אירועי כתב האישום.

לטענת ההגנה, נושאת הנאשמת בתשלומים חודשיים, להשבת סכומי המרמה.

במעמד שמיעת פרשת העונש, שיתפה הנאשמת את בית המשפט כי היא הרה וצפויה ללדת, ושיתפה ברצונה להקים משפחה ולנהל חיים נורמטיביים.

בשקלול הנסיבות, מוצא בית המשפט לאמץ עתירתם המשותפת של ב"כ הצדדים, משיקולי שיקום הנאשמת, ולהטיל עליה מאסר בפועל, שירוצה בדרך של עבודות שירות, לתקופה המוסכמת בין הצדדים.

בהתאם להמלצה הטיפולית - תועמד הנאשמת במבחן למשך שנה.

כמובן, יושתו על הנאשמת עונשים צופי פני עתיד, לצד עיצומים כספיים שהוסכמו בין הצדדים במסגרת ההסדר.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע טיעוני הצדדים; עיין בחוות הדעת של גורמי ההערכה המוסמכים; עיין בפסיקה שהוגשה; ולאחר ששמע את דברה האחרון של הנאשמת; גוזר עליה העונשים כלדקמן:

- 9 חודשי מאסר בפועל. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, תרצה הנאשמת המאסר בדרך של עבודות שירות, באגודה למען העיוור, אשדוד, 5 ימים בשבוע, 08:30 שעות ביום. על הנאשמת להתייצב, ביום 08.07.21, שעה 08:00, במשרד הממונה על עבודות השירות במחוז דרום בשב"ס, ומשם תמשיך לריצוי העבודות בהתאם להנחיות שתקבל. הנאשמת מוזהרת, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השירות; אי שמיעה להוראות הממונים עליה במשרד הממונה על עבודות השירות או במקום ריצוי עבודות השירות; אי שיתוף פעולה עם משרד הממונה על עבודות השירות בכל ענין שהוא, לרבות מסירת בדיקות - עלול להביא להפקעה מנהלית של צו ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, על כל המשתמע מכך;
- 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורה ממאסר, והתנאי - שלא תעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י"א, סימנים ו' - ז';
- הנאשמת תעמוד במבחן למשך שנה מהיום. במסגרת צו המבחן, יהיה עליה להשתתף בכל הליך טיפולי או מעקבי כפי שיומלץ ע"י שירות המבחן. על הנאשמת להתייצב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות המבחן לקבלת הוראות מתאימות. הנאשמת מוזהרת, כי אי שיתוף פעולה במסגרת צו המבחן עלול להביא להפקעתו ולדין מחדש בשאלת

העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך;

- הנאשמת תפצה את נפגעי העבירה בסך של 15,000 ₪;
- קנס בסך של 5,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו;
- הפיצוי והקנס ישולמו, כל אחד, ב-50 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 15.07.21 ובכל 15 לחודש העוקב.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.

צו מבחן יוגש לחתימה בתוך 30 יום מהיום.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ"ב סיוון תשפ"א, 02 יוני 2021, במעמד הצדדים.